

Resolució 1868/2025, de 20 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 2060/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Ullastret

Informació reclamada: Domiciliació de rebuts (no és informació pública) i la normativa i sistema de tarifes i rebuts pendents de pagament.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial, estimació parcial

Resum: Pel que fa a la petició de domiciliació bancària (punt 1) és pertinent inadmetre parcialment la reclamació perquè és inqüestionable que no constitueix un exercici del dret d'accés a la informació pública en els termes definits a la Llei de transparència. Pel que fa a les peticions relatives a la normativa actual i al sistema de tarifes del servei d'aigua (2) i informació dels rebuts pendents de pagament del subministrament d'aigua (3), s'ha d'entendre que és informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG i qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit. L'Ajuntament s'ha limitat a informar a aquesta Comissió que ja havien donat a l'ara reclamant quan ho va fer davant el Síndic de Greuges. Quant als límits la GAIP, d'ofici, no n'aprecia cap a la informació relativa a la normativa i el sistema de tarifes del servei d'aigua que se li aplica a la persona reclamant (punt 2). Quant a la informació dels rebuts pendents de pagament del subministrament d'aigua (punt 3) cal considerar el que estableix l'article 24.3 LTAIPBG. Pel que fa a la forma de lliurament, i tal que s'expressa el reclamant en la SAIP, ens remetem als articles 26 i 36 LTAIPBG i article 41 de la Llei 39/2015. Així doncs, aquesta Comissió estima el dret d'accés a la informació pública respecte al punt 2 i 3 de la SAIP (normativa i sistema de tarifes i rebuts pendents) i que el lliurament es faci de la forma sol·licitada, és a dir, en suport físic en el seu domicili. Això no obsta que estigui subjecte a una contraprestació econòmica, si ho considera pertinent l'Ajuntament d'Ullastret, d'acord amb el que determina l'article 37.2 LTAIPBG pel cas que sigui necessari la transposició a un format diferent de l'original i si així ho contemplen les OOFF.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Normatives. Tarifes. Rebuts. Subministraments bàsics. Aigua. Formats. Reclamació contra silenci. Sense límits. Dades pròpies. Inadmissió parcial. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 16 d'octubre de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2060/2025, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament d'Ullastret, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). Aquesta Reclamació va ser presentada el dia 15 d'octubre al Consell Comarcal del Baix Empordà.
2. El 8 de juliol de 2025 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament d'Ullastret: "1. El pago de los recibos de agua de mi domicilio en Ullastret en la cta. Cte. XXXX. 2. El envío a mi domicilio de la

normativa actual y el sistema de tarifas del servicio de agua. 3. Ruego que me informen de los recibos pendientes de pago del suministro de agua también.”

3. El 31 d'octubre de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
4. El 4 de novembre de 2025 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament d'Ullastret i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
5. El mateix dia 4 de novembre l'Ajuntament tramet la següent comunicació: “En resposta al vostre escrit, em plau comunicar-vos que ja vam donar resposta a dit senyor, el qual va reclamar el mateix al Síndic de Greuges”. Aporten còpia de la comunicació del Síndic de Greuges donant per finalitzades les actuacions, però no la resposta donada a la persona ara reclamant.
6. El 7 de novembre la GAIP trasllada aquesta informació a la persona reclamant i li atorga un termini de 3 dies hàbils perquè comuniqui el que consideri pertinent, amb l'avertiment que si no ens comunica el contrari, entendrem que dona resposta a la sol·licitud d'informació pública, i finalitzarem el procediment per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació.
7. El 10 de novembre la persona reclamant tramet a aquesta Comissió un correu electrònic en els següents termes: “Esta reclamación requiere una respuesta con soporte físico por parte del ayuntamiento de Ullastret. La respuesta verbal no se admite. Ruego reclamen se responda ADECUADAMENTE lo requerido en la instancia nunca respondida por ese ayuntamiento.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissió parcial de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

Per la seva banda, l'article 18 LTAIPBG estableix que el dret d'accés es pot exercir en relació amb la informació pública definida en els termes de l'article 2.b LTAIPBG (la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei). Altrament, l'article 53.3 del Decret 8/2021 estableix que "no són sol·licituds d'accés a informació pública les sol·licituds o peticions que tinguin per objecte la pretensió que les administracions públiques duguin a terme qualsevol altra actuació diferent de la de proporcionar informació pública preexistent (.../...)".

Dit això, la petició formulada en l'apartat 1 de la SAIP (pago de los recibos de agua de mi domicilio en Ullastret en la cta. Cte. XXXX) resulta inqüestionable que es sol·licita el pagament dels rebuts per domiciliació bancària i aquesta qüestió no constitueix un exercici del dret d'accés a la informació pública en els termes definits a la Llei de transparència perquè es pretén de l'administració la realització d'una actuació (domiciliació bancària dels rebuts) que queden completament fora de l'àmbit del procediment de Reclamació, procediment limitat a l'obtenció per part de la persona que la sol·licita d'informació pública prèviament existent i en poder de l'administració, d'acord amb els preceptes anteriors.

En conseqüència de tot això, és procedent inadmetre-la parcialment, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP, que estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

3. Sobre el dret parcial a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i reclamada, -normativa actual i sistema de tarifes del servei d'aigua (2) i informació dels rebuts pendents de pagament del subministrament d'aigua (3)-, és informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

En aquest cas, l'Ajuntament s'ha limitat a informar a aquesta Comissió que ja havien donat resposta a l'ara reclamant quan ho va fer davant el Síndic de Greuges (antecedent 6). Cal informar a l'Ajuntament que les funcions del Síndic de Greuges de Catalunya¹ difereixen de les funcions d'aquesta Comissió² (article 7 del RGAIP) que, entre altres, hi ha la de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública com és el cas que ens ocupa.

Quant als límits, la GAIP no ha pogut comprovar fefaent la concurrència de cap dels límits previstos perquè l'Ajuntament reclamat no n'ha invocat cap i, d'ofici, aquesta Comissió no n'aprecia cap a la informació relativa a la normativa i el sistema de tarifes del servei d'aigua que se li aplica a la persona reclamant (punt 2). Quant a la informació dels rebuts pendents de pagament del subministrament d'aigua (punt 3) cal considerar el que estableix l'article 24.3 LTAIPBG que preveu que l'accés a la informació pública que es refereixi només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal.

Cal també, en el cas que ens ocupa, considerar la petició concreta que el reclamant ha fet requerint resposta en suport físic (antecedent 7). Respecte al format de lliurament, la persona reclamant ja en la SAIP va demanar explícitament "el envió a mi domicili" i, per tant, s'ha d'entendre que demana la informació en suport físic. L'article 26 LTAIPBG, en relació amb els requisits de les SAIP, estableix que la persona sol·licitant pot indicar la forma o el format en què prefereix tenir accés a la informació (26.1.c) i que ha d'indicar una adreça de contacte, preferentment electrònica, que serveixi per a les comunicacions entre el sol·licitant i l'Administració (26.1.d). En aquesta mateixa línia s'expressa l'article 41 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les

¹ <https://www.sindic.cat/ca/page.asp?id=677> [consultat el 13/11/2025]

² <https://www.gaip.cat/ca/qui-som/manuals-i-normativa-interna/index.html>

administracions públiques que determina que “1. Les notificacions s’han de practicar preferentment per mitjans electrònics i, en tot cas, quan l’interessat estigui obligat a rebre-les per aquesta via. No obstant això, les administracions poden practicar les notificacions per mitjans no electrònics en els supòsits següents (.../...). Els interessats que no estiguin obligats a rebre notificacions electròniques poden decidir i comunicar en qualsevol moment a l’Administració pública, mitjançant els models normalitzats que s’estableixin a l’efecte, que les notificacions successives es practiquin o es deixin de practicar per mitjans electrònics (.../...)”. A més, l’article 36.1 LTAIPBG estableix que “si una sol·licitud és estimada totalment o parcialment, l’òrgan competent ha de subministrar la informació a l’interessat, en el format en què l’hagi demanada, en el termini de trenta dies.” I l’apartat 2.a) del mateix article indica que l’Administració pot subministrar la informació en un format diferent del sol·licitant si hi ha una alternativa més econòmica, sempre que no dificulti al sol·licitant l’accés a les dades.

En el cas concret, tenint en compte la manifestació explícita del sol·licitant, aquesta Comissió estima el dret d’accés a la informació pública respecte al punt 2 i 3 de la SAIP (normativa i sistema de tarifes que se li aplica a la persona reclamant i rebuts pendents) i que el lliurament es faci de la forma sol·licitada, és a dir, en suport físic en el seu domicili. Això no obsta que estigui subjecte a una contraprestació econòmica, si ho considera pertinent l’Ajuntament d’Ullastret, d’acord amb el que determina l’article 37.2 LTAIPBG pel cas que sigui necessari la transposició a un format diferent de l’original i si així ho contemplen les OOFF, .

4. Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d’un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d’arxius i gestió de documents estableix l’obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d’un sistema de gestió documental que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència; i que l’organització, avaluació i conservació i l’accés a aquests són responsabilitat directa dels seus titulars (article 7 i 8).

La Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d’agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s’han de gestionar i conservar en expedients electrònics d’acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d’arxius i documents.

Així mateix, l’LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d’estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l’obligació d’establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d’accés i publicitat (art. 19.3).

L'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un SGD, impulsora si no en disposa i vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització.

Els documents produïts o rebuts per la Generalitat, els ens locals i les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen integren el patrimoni documental de Catalunya i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu o de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG).

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de novembre de 2025, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 2060/2025 pel que fa al punt 1 de la SAIP (domiciliació de rebuts) d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Estimar parcialment la Reclamació 2060/2025 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada relativa als punts 2 i 3 (normativa, tarifes i rebuts pendents), d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Requerir a l'Ajuntament d'Ullastret que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament d'Ullastret a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2060/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.